

Dosarul nr.3ra-1023/2022
2-20010286-01-3ra-05102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (L. Holevițcaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

Examinând admisibilitatea recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Lupașcu împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată parțial hotărârea din 04 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă în această parte o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2020, Grigore Lupașcu a formulat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, ulterior concretizată la 16 februarie 2021, împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor solicitând anularea răspunsului nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 emis de Administrația Națională a Penitenciarelor, obligarea emiterii actului administrativ individual, prin care să fie efectuată recalcularea vechimii în muncă lui Grigore Lupașcu cu includerea în ea a avantajelor 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 01 august 2002 – 30 septembrie 2008 și recalcularea vechimii în muncă cu includerea în aceasta a avantajelor o lună și jumătate vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada 01 octombrie 2008 – 22 aprilie 2019.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 04 decembrie 2019, s-a adresat cu o cerere către Administrația Națională a Penitenciarelor și Ministerul Justiției prin care a solicitat să-i fie calculat stagiul de muncă cu aplicarea privilegiilor pentru personalul care exercită misiuni de pază, escortare și supraveghere a tuturor categoriilor de deținuți și acordarea a 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

A indicat că a început activitatea profesională la 01 august 2002 în calitate de

inspector inferior în cadrul BIE a DRPSE. Specificul activității respective în funcția de inspector inferior, șef de gardă, comandant de grupă al BIE până la funcția de specialist al SPSE a DTPSE presupunea contactul direct cu toate categoriile de deținuți din toate tipurile de penitenciar, inclusiv cu mediul penitenciar.

A mai relatat că începând cu 01 octombrie 2008 și până la 22 aprilie 2019 a activat în cadrul Centrului de Instruire al Administrației Naționale a Penitenciarelor, aceasta fiind o activitate ce presupune realizarea uneia dintre funcțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, și anume: organizarea pregătirii inițiale și instruirea continuă a personalului penitenciar, funcție prevăzută la cap.II pct.7 alin.(5) lit.f) al hotărârii Guvernului nr.1310 din 24 noiembrie 2008, precum și în pct.11.18 al hotărârii Guvernului nr.437 din 15 mai 2018, funcția dată presupunea atât instruirea teoretică, cât și practică a personalului penitenciar, adică contactul direct al reclamantului cu mediul penitenciar și este organizată permanent de către Centrul de instruire al Administrației Naționale a Penitenciarelor în toate penitenciarele din țară.

A menționat că contactul cu mediul penitenciar pentru asigurarea instruirii teoretice și practice a avut un caracter continuu datorită ordinelor (DIP, ANP, CI), fiind sistematic delegat în instituțiile penitenciare pentru derularea stagiilor de practică cu cursanții, inclusiv desfășurarea de măsuri operative (percheziții, menținerea ordinii în instituțiile penitenciare etc.) și, din aceste considerente, a solicitat calcularea stagiului pentru perioada 01 octombrie 2018 – 22 aprilie 2019 cu aplicarea privilegiilor la calcularea vechimii cu înlesnirile oferite conform pct.8 lit.e) al hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 și art.53 lit.b) al Legii cu privire la sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

A mai relatat că la 11 decembrie 2019, prin răspunsul Ministerului Justiției nr.102/3187 a fost informat că cererea sa a fost remisă Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru examinare conform competenței, iar prin răspunsul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 a fost informat că cererea prealabilă depusă se lasă fără examinare.

Prin prisma art.art.198 alin.(1) și 209 alin.(1) Cod administrativ, consideră răspunsul pârâtului nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 ca fiind ilegal și nefondat, deoarece prin neexaminarea și respingerea pretențiilor înaintate prin cererea prealabilă nu s-a ținut cont că acesta a fost angajat în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor începând cu data de 01 august 2002 până la 22 aprilie 2019 în diferite funcții, motive pentru care susține că beneficiază de înlesnirile prevăzute de pct.8 lit.d) al hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 și art.53 al Legii nr.300/2017.

A consemnat reclamantul că conform fișelor de post întocmită de către pârât în privința sa, în perioada 01 octombrie 2008 – 21 aprilie 2019 de activitate la instituția vizată, pe lângă obligația de bază de instruire, avea și obligația de a executa ordinele Administrației Naționale a Penitenciarelor, Centrului instructiv, fiind delegat permanent în instituțiile penitenciare de toate tipurile din țară pentru derularea stagiilor de practică cu persoanele noi angajate, inclusiv de a desfășura și măsuri operative, precum percheziții, menținerea ordinii în instituțiile penitenciare, cât și instruirea personalului penitenciarelor.

A indicat că conform Ordinului Centrului Instructiv al DIP nr.218 din 06 noiembrie 2008 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți al acestuia, în număr de 28 colaboratori,

practica de specialitate de la 10-28 noiembrie 2008 în Penitenciarul nr. 4 Cricova.

Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.78 din 03 noiembrie 2008 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți al Centrului Instructiv DIP practica de specialitate de la 10-21 noiembrie 2008 în Penitenciarul nr.4, 10, 15. Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.33 din 27 mai 2009 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți al Centrului Instructiv practica de specialitate de la 01-05 iunie 2009 în Penitenciarul nr.4, 10, 15.

Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.58 din 04 septembrie 2009 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți practica de specialitate în perioada 07-18 septembrie 2009 în Penitenciarul nr.4, 10, 15.

Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.20 din 14 aprilie 2010 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți practica de specialitate din 14 aprilie 2010 (durata 96 ore) în Penitenciarul nr.4, 10, 15.

Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.316 din 31 octombrie 2011 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți al Centrului Instructiv practica de specialitate de la 04 noiembrie 2009 (durata 96 ore) în Penitenciarul nr.4, 15.

Conform Ordinului Centrului Instructiv nr.183 din 26 iulie 2012 s-a dispus petrecerea cu efectivul de cursanți al acestuia practica de specialitate în perioada 30 iulie – 10 august 2012 în Penitenciarul nr.4, 15, responsabil fiind reclamantul Grigore Lupașcu.

Astfel, a invocat că activitatea sa în perioada anilor 2008-2019 în care a fost angajat la Administrația Națională a Penitenciarelor cade sub incidența normelor sus- indicate, deoarece îndeplinirea obligațiilor stabilite prin ordinele Administrației Naționale a Penitenciarelor și Centrului Instructiv avea loc în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, iar modul de redare a prevederilor normelor respective de către legiuitor nu viciază aplicabilitatea ei de către instanța de judecată.

Prin urmare, reclamantul considera că din probele prezentate rezultă că acesta își îndeplinea atribuțiile în instituțiile penitenciare, inclusiv și de tip închis, efectua serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate, și, respectiv, are dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct.8 lit.d) al hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar, care este unicul act ce reglementează raporturile respective, iar pârâtul prin respingerea cererii prealabile a încălcat un drept obținut legal prin activitatea sa în condițiile prevăzute de legiuitor.

În opinia reclamantului, nu poate fi reținut argumentul pârâtului precum că în privința angajaților Centrului de Instruire nu pot fi aplicate înlesnirile, deoarece nu se atribuie la normele prevăzute de legiuitor, or, chiar prin ordinele pârâtului cu referire la angajații Centrului de Instruire detașați la Penitenciare, ultimii erau obligați să-și exercite aceleași obligații ca și angajații penitenciarelor vizați prin hotărârea Guvernului nr.78/1994.

Prin hotărârea din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis parțial acțiunea formulată de Grigore Lupașcu împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor și s-a anulat răspunsul nr.4/3-L-2447/19 din 17 octombrie 2019 în partea recalcularii vechimii în muncă pentru perioada 01 august 2002 – 30 septembrie 2008 și a deciziei adoptată în procedura prealabilă nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea recalcularii vechimii în muncă pentru perioada 01 august 2002 – 30 septembrie 2008, fiind obligată Administrația Națională a Penitenciarelor să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Grigore Lupașcu pentru perioada 01 august 2002 – 01 octombrie 2008, cu includerea avantajelor: o lună și jumătate vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în rest, în partea anulării răspunsului nr.4/3-L-2447/19 din 17 octombrie 2019 și a refuzului Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea recalcularii vechimii în muncă pentru perioada 01 octombrie 2008 – 22 aprilie 2019, pretențiile reclamantului Grigore Lupașcu s-au respins ca fiind neîntemeiate (f.d.173, 182-191, vol.I).

Instanța de fond a constatat că potrivit pct.2 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr.437/2014, Direcția trupelor de pază, supraveghere și escortare a fost o subdiviziune independentă cu statut de direcție în cadrul sistemului penitenciar care se subordona Departamentului Instituțiilor Penitenciare. Prin urmare, pentru perioada de activitate a reclamantului în Direcția trupelor de pază, supraveghere și escortare a DIP sunt aplicabile doar înlesnirile prevăzute la art.53 lit.b) din Legea nr.300/2017 și pct.8 lit.e) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994, or, subdiviziunea menționată nu întrunește condițiile art.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78/21.02.1994.

Prima instanță nu a reținut argumentele reclamantului privind aplicarea pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78/21.02.1994, notând în acest context că condiția esențială în sensul pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 este ca instituția în care persoana își exercită serviciul să asigure paza, escortarea și deținerea persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală.

Instanța de fond a opinat că pretențiile reclamantului cu privire la recalcularea vechimii în muncă pentru perioada activării în cadrul Centrului Instructiv al DIP, și anume 01 octombrie 2008-22 aprilie 2019, sun neîntemeiate, menționând în acest sens că subdiviziunea în care a activat nu se atribuie la categoria instituțiilor specificate la art.53 lit.b) din Legea nr.300/2017 și pct.8 lit.e) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, cu respectarea termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, la 10 august 2021, Grigore Lupașcu a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 10 noiembrie 2021, a fost depus apelul motivat, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea deciziei noi cu privire la admiterea acțiunii.

Totodată, cu respectarea termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, la 25 august 2021, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 18 noiembrie 2021, a depus apelul motivat împotriva hotărârii din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani solicitând

admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii în partea pretențiilor admise de instanța de fond.

Prin decizia din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 04 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani în partea anulării refuzului Administrației Naționale a Penitenciarelor materializat prin răspunsul nr.4/3-L-2447/19 din 07 octombrie 2019 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea recalculării vechimii în muncă pentru perioada 01 august 2002 – 30 septembrie 2008 și obligării efectuării recalculării vechimii în muncă lui Grigore Lupașcu pentru perioada 01 august 2002 – 01 octombrie 2008, cu includerea avantajelor o lună și jumătate vechime în muncă pentru o lună de serviciu, cu emiterea în această parte a unei noi decizii, prin care, s-a anulat refuzul Administrației Naționale a Penitenciarelor materializat prin răspunsul nr.4/3-L-2447/19 din 07 octombrie 2019 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea recalculării vechimii în muncă pentru perioada 01 august 2002 – 30 septembrie 2008 lui Grigore Lupașcu.

S-a obligat Administrația Națională a Penitenciarelor să efectueze recalcularea vechimii în muncă lui Grigore Lupașcu pentru perioada 01 august 2002 – 16 septembrie 2002, 01 septembrie 2003 – 01 octombrie 2008, cu includerea avantajelor două luni în muncă pentru o lună de serviciu.

În rest, hotărârea din 04 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a menținut (f.d.44-45, 46-58, vol.II).

Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a menționat că deoarece Grigore Lupașcu în perioada 01 august 2002 - 30 septembrie 2008, exceptând perioada 17 septembrie 2002-31 august 2003 (în care reclamantul a fost detașat la studii în România), acesta este îndreptățit de a beneficia de înlesnirile la calcularea vechimii în muncă de două luni de muncă pentru o lună în serviciu în condițiile în care în perioada respectivă reclamantul a activat în cadrul Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Direcției Instituțiilor Penitenciare a Ministerului Justiției, executând misiuni în cadrul instituțiilor enumerate la art.53 lit.a) al Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare și pct.8 lit.d) al Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

În consecință, instanța de apel a apreciat ca fiind pasibile de anulare în partea susmenționată și refuzul corespunzător al apelantului/pârât nr.4/3-L-2447/19 din 07 octombrie 2019 și decizia adoptată în procedura prealabilă nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea refuzului includerii perioadei respective cu avantaje la calcularea vechimii în muncă de două luni de muncă pentru o lună în serviciu.

Instanța ierarhic inferioară a respins argumentele apelantului/reclamant referitoare la recalcularea perioadei 17 septembrie 2002 – 31 septembrie 2003 cu avantaje 1:2, deoarece în această perioadă Grigore Lupașcu a fost detașat la studii în România, astfel încât această perioadă nu urmează a fi inclusă în perioada de calcul.

În această ordine de idei, instanța de apel a admis doar pretențiile cu privire la obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje două luni de muncă pentru o lună în serviciu doar pentru perioada 01 august 2002 – 16 septembrie 2002 și 01 septembrie 2003

– 01 octombrie 2008, cu anularea corespunzătoare a refuzului pârâtului și a deciziei adoptate în procedura prealabilă.

Referitor la pretențiile cu privire la anularea răspunsului nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 și deciziei adoptată în procedura prealabilă nr.4/3-L-3407/19 din 26 decembrie 2019 în partea refuzului includerii perioadei o lună și jumătate veche în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 01 octombrie 2008 – 22 aprilie 2019 cu aplicarea privilegiilor la calcularea vechimii cu înlesnirile oferite conform pct.8 lit.e) al Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 și art.53 lit.b) al Legii cu privire la sistemul administrației naționale a penitenciarelor, instanța de apel a apreciat că instanța de fond just a respins pretențiile menționate, ca neîntemeiate, motiv din care, la acest capitol, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța ierarhic inferioară a reținut că activitatea apelantului/reclamantului Grigore Lupașcu în cadrul Centrului de Instruire al Direcției Instituțiilor Penitenciare din 01 octombrie 2008 până la 22 aprilie 2019 nu se încadrează în exigențele art.53 lit.b) al Legii nr.300/2017 și pct.8 lit.e) al Hotărârii Guvernului nr.78/1994, deoarece subdiviziunea dată și esența activității reclamantului nu se atribuie la categoria instituțiilor specificate la normele respective și la activitățile reglementate de acestea.

La 29 iunie 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.61-62, vol.II), ulterior, la 29 august 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea formulată de Grigore Lupașcu (f.d.64-68, vol.II).

În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele indicate în cererea de apel.

Suplimentar, consideră că prin hotărârea sa, instanța de apel constatând că în privința lui Grigore Lupașcu sunt aplicabile prevederile pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994 a interpretat în mod eronat legea, or, pentru perioada de activitate în Direcția trupelor de pază, supraveghere și escortare a DIP sunt aplicabile doar înlesnirile prevăzute la art.53 lit.b) din Legea nr.300/2017 (1:1,5) și pct.8 lit.e) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994, deoarece subdiviziunea menționată nu poate fi asimilată cu instituție penitenciară de tip închis, izolator de urmărire penală sau instituție destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări la subteran.

Totodată, consideră nejustificată și soluția instanței de fond, deoarece reclamantului pentru perioada de activitate în Direcția trupelor de pază, supraveghere și escortare (01 august 2002 – 30 septembrie 2008) deja ia fost calculată vechimea în muncă pentru o lună de serviciu, pe când, pentru perioada dată, Administrația Națională a Penitenciarelor ia refuzat în recalcularea vechimii de serviciu prin includerea avantajului de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Astfel, consideră că instanța de fond ilegal a anulat refuzurile sus menționate, deoarece constatările primei instanțe sunt analogice cu poziția Administrației Naționale a Penitenciarelor referitoare la faptul că pentru perioada vizată reclamantului/intimatului sunt aplicabile prevederile art.53 lit.b) din Legea nr.300/2017.

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2022 (f.d.44-45, 46-58, vol.II), iar la 21 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice, instanța de apel a notificat recurentei copia dispozitivului deciziei recurate (f.d.60, vol.II).

La 29 iunie 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii formulate de Grigore Lupașcu (f.d.61-62, vol.II).

La 30 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Administrației Naționale a Penitenciarelor i-a fost notificată decizia motivată din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.63, vol.II).

La 29 august 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recurs motivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea formulată de Grigore Lupașcu (f.d.64-68, vol.II).

Astfel, instanța de recurs conchide că la depunerea recursului Administrația Națională a Penitenciarelor a respectat termenul prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 06 octombrie 2022, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, în adresa lui Grigore Lupașcu și avocatului Nicanor Conoval a fost expediată copia recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.71, vol.II), fiind recepționate de aceștia, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.72-73, vol.II).

La 26 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, avocatul Nicanor Conoval, în interesele lui Grigore Lupașcu, a expediat referința la cererea de recurs depusă de Administrația Națională a Penitenciarelor (f.d.75, vol.II).

În susținerea referinței a menționat că consideră recursul neîntemeiat și urmează a fi respins, ca fiind inadmisibil.

Totodată, mai consideră că recurenta în susținerea recursului a reiterat circumstanțele invocate în cererea de apel, fără a ține cont că examinarea prezentei cauze în ordine de

recurs presupune verificarea de către instanța de recurs dacă au fost corect aplicate normele de drept material și procesual.

În opinia sa, pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 este aplicabilă cazului din speță și anume pentru perioada 2002-2008, iar modul de redare a prevederilor acestei norme de către legiuitor nu viciază aplicabilitatea ei de către instanța de judecată.

Argumentele recurenței sunt nefondate bazate pe interpretări eronate a prevederilor legale și urmează a fi respinse de către instanța de recurs.

La 13 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Administrației Naționale a Penitenciarelor copia referinței depuse de avocatul Nicanor Conoval, în interesele lui Grigore Lupașcu, pentru informare (f.d.77, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca – Doneva

judecători

Iurie Bejenaru

Aliona Miron